

SVĚTLO

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

4. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

15. a 22. ÚNORA 2026

Z obsahu

**Kde hledat štěstí
a naplnění stesku po
nekonečnu?**

Katecheze papeže Lva XIV.
při generální audienci
5. listopadu 2025,
Řím, náměstí Sv. Petra
- strana 2 -

Svatý Izák a druhové

Libor Rösner
- strana 5 -

**Kardinál Koch k třetímu
výročí smrti Benedikta XVI.:**

Hledal Boží tvář
- strana 7 -

Proroci

Jacques Magnan
- strana 8 -

**Nejsilnější šíp
v Božím toulci**

Ct. Fulton J. Sheen
- strana 10 -

**Plnomocné odpustky
v Roce sv. Františka**

- strana 11 -

Kardinál Parolin

**v Bruselu: Apel na návrat
Evropy ke Kristu**

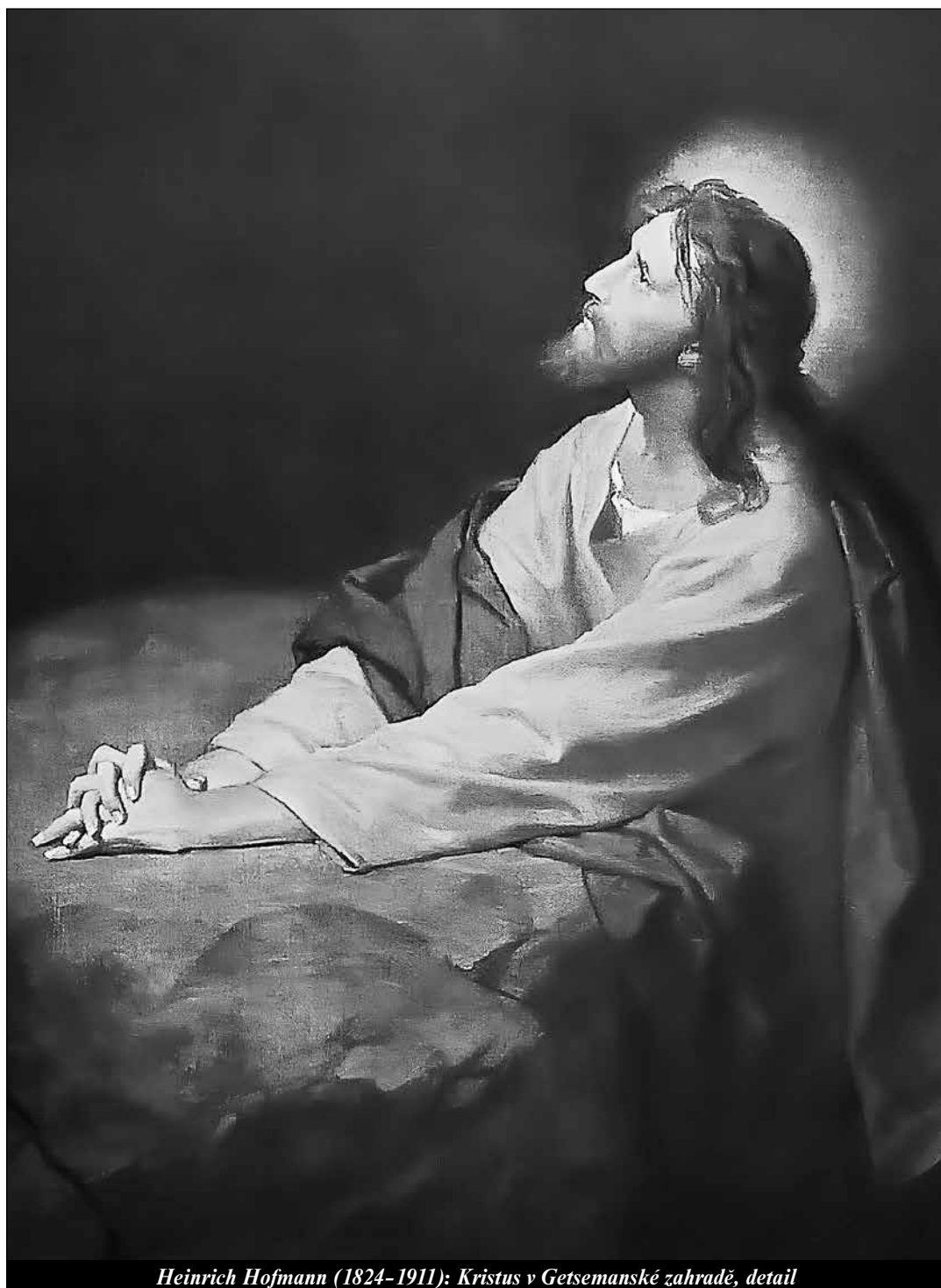
- strana 13 -

Osmero blahoslavenství (1)

Luis M. Martínez
- strana 14 -

Syn brusiče nožů (26)

Wilhelm Hünermann
- strana 16 -

Heinrich Hofmann (1824–1911): Kristus v Getsemanské zahradě, detail

Nejsilnější šíp v Božím toulci

Pán nikdy nedělal zázraky pro sebe, ale na důkaz svého božství. Byla to zřetelná znamení, že má mezi lidmi zvláštní poslání, které mu svědčil Bůh. Dokonce i ve Starém zákoně byly vyžadovány zázraky jako znamení pro potvrzení slov proroka. Byl to postoj nevěry u Achaze, že nezádal Boha o znamení k potvrzení prorokových slov. Navzdory tomu mu dal prorok znamení Mesiáše, jeho panenské narození.

Zázraky našeho Pána se pohybovaly v oblasti vykoupení. Nebyly jen obyčejnými projevy moci, ale znamením vykoupení člověka z hříchu. V morální rovině to byly zázraky osvobození z moci démonů; ve fyzické rovině šlo o vykoupení z jiných důsledků hříchů, jako je horečka, ochrnutí, malomocenství, slepota a smrt; vykoupení přírody se projevilo zázrakem utišení rozbouraného moře a ovládnutím větru.

Kromě zázraků, které jsou připomínány souhrnně, dvacet zázraků nacházíme u Matouše, dvacet u Lukáše, osmnáct u Marka a sedm u Jana. Nikdo nemůže říci, kolik zázraků Spasitel vykonal, protože mnohé jsou vzpomínány společně, například: „Uzdravil nemocné, slepé a nemohoucí.“ Poslední slova Janova evangelia znějí:

Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsát, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané. (Jan 21,25)

Konal zázraky, aby vzbudil víru v to, že je Mesiáš a Boží Syn.

„Svědectví, které mám já, je větší než Janovo: skutky, jež mi Otec svědčil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal.“ (Jan 5,36)

Lidé odmítali přijmout nezpochybnitelné důkazy smyslu, a tím se jejich nevěra stávala neospravedlnitelnou.

„Kdybych byl nepřítel a nemluvil k nim, byli by bez hříchu. Nyní však nemají výmluvu pro svůj hřích.“ (Jan 15,22)

Zázraky nejsou lékem nevěry. Někteří by neuvěřili, ani kdyby někdo denně vstával z mrtvých. Žádné znamení by je zcela nepřesvědčilo, protože vůle může odmítnout to, o čem rozum ví, že je pravda. Farizejové přiznali:

„Ten člověk činí mnohá znamení.“ (Jan 11,47)

Ačkoli přiznali zázraky, odmítli člověka, který je konal. Na konci jeho veřejného účinkování je už přehled úplný:

„Ač před nimi učinil taková znamení, nevěřili v něho.“ (Jan 12,37)

Nevěru předpověděl již před staletími Izaiáš. Jeho proroctví uvádí evangelium na tomto místě jako další důkaz, že Ježíš je Kristus. Izaiášův text se v Novém zákoně vzpomíná šestkrát a vždy ve spojení s nedostatkem víry. Lidé nevěřili nikoliv proto, aby se vyplnilo proroctví, ale jejich nevěra byla naplněním proroctví. Citát, který Jan převzal od Izaiáše, zní:

„Hospodine, kdo uvěřil našemu kázání? A komu byla zjevena moc Hospodínova?“ (Jan 12,38)

Toto je první verš 33. kapitoly knihy proroka Izaiáše, který předpovídá Pánovo utrpení. Bůh ví dopředu, co se stane, ale to v žádném případě nezbavuje hříšníky zodpovědnosti. Když se však objeví vina a projeví se nevěra, lze analyzovat příčiny. Ti, kdo odmítají vidět, ztrácejí schopnost vidět. Bůh potvrdil postoj, k němuž se lidé dostali svým vlastním rozhodnutím. Předpověděl soud nad nevěrou a varoval:

„Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by jej soudil: Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den. Neboť jsem nemluvil sám ze sebe, ale Otec, který mě poslal, přikázal mi, jak mám mluvit a co říci.“ (Jan 12,48-49)

V rozsudku, který vynese nad lidmi v poslední den, nebude nic despotického; slavnostní slova milosrdenství budou doprovázena soudní mocí. Předpovídá, že lidé budou souzeni podle svého postoje k němu, protože ho poslal Bůh. Jeho lidskost se začala v čase a byla nižšího řádu než jeho božství, které ho spojuje s Otcem. Odmítnutí Ježíše v jeho lidské přirozenosti je odmítnutím Otce, který ho poslal. Ale dokud je ještě mezi lidmi, nepřítel je soudit, ale spasit.

Ačkoli v něho neuvěřili, jak předpověděl Izaiáš, ve svém toulci měl ještě jeden šíp, který měl přesvědčit lidi, že je jejich Spasitelem.

„A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě.“ (Jan 12,32)

Ct. Fulton J. Sheen

Kříž je tak přitažlivý, že přitáhne všechny lidi, nejen ty, k nimž promlouval, protože do jeho království měl patřit celý svět. Smrtí dosáhl toho, čeho nemohl životem, protože ve smrti bylo nejen lidské hrdinství a oddanost. Nepřítahuje to, že se poddal smrti, ale že zcela odhalil podstatu Boží lásky. Boží láska se ukázala v oběti. Na Kalvárii dokáže, že je člověkem tím, že zemře jako každý jiný člověk; ale dokáže, že je také Bůh, protože zemře tak, jak ještě žádný člověk nezemřel. O dvacet let později svatý Pavel podtrhává: „Kážeme Krista, a to ukřižovaného.“ Bůh může naplno zaujmout člověka; a svoji lásku projevil nejvznešenějším způsobem, když zemřel za naše viny, abychom mohli žít. „Bůh tak miloval svět...“ Člověka k sobě přitahuje pouty lásky.

Kříž, který byl ústředním bodem jeho příchodu, odsoudí zlo světa.

„Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.“ (Jan 12,31)

Soudce vynese rozsudek nad zločincem; Kristův kříž vynese rozsudek nad světem. Ve své mysli vidí daleko za úzké pásy země, rozprostírající se od Danu po Beršebu, a opět vyhláší, že všichni lidé budou souzeni podle jejich postoje ke kříži - nejen proto, že ho ukřižovaly jejich hříchy, ale pro lásku, jež ho vedla k oběti kříže. Poslední soud bude už jen

Plnomocné odpustky v Roce sv. Františka

potvrzením soudu, kterým každý člověk prochází na Velký pátek.

Kříž ukončil toleranci prokazovanou „knižeti tohoto světa“ či Satanovi, který vládl nad člověkem. Kříž konečně usvědčí lidi z hříchů, jak to zákon či etika nikdy nedokážou. Ukáže, čím hřích ve skutečnosti je: ukřížováním Boží dobroty v lidském těle; ale ukáže jim také toho, kdo odpouští hříchy, toho, který byl vyvýšen a i z nebe se přimlouvá za lidi. Trůn, který postavili Pánu lidé, je výrazem jejich nepřátelství a vlády zla v jejich srdci; ale ukáže rovněž to, že nebyl ze světa. Jeho vláda bude z vyšší sféry nebes, kam k sobě přitáhne své oddané přívržence a stane se „Pánem všech“. Pán v ten den řekl, že on porazí zlo prostřednictvím kříže, a svatý Pavel to zopakoval:

Všechny viny nám odpustil. Vymazal dlužní úpis, jehož ustanovení svědčila proti nám, a zcela jej zrušil tím, že jej přibil na kříž. Tak odzbrojil a veřejně odhalil každou mocnost i sílu a slavil nad nimi vítězství. (Kol 2,13-15)

Lidé nevěřili v jeho zázraky, a proto skrýval ve svém toulci ten nejsilnější šíp. Bylo to vyzdvižení ze země. Vyvýšení bylo Kalvárií, ale přitáhnutí lidí k sobě bylo zaměřeno na zmrtvýchvstání a nanebevstoupení, protože mrtvý Spasitel by nebyl schopen přitáhnout nikoho. Kříž, který ho vyvýšil nad zem, a nanebevstoupení, které ho vyzvedlo do nebe, ho osvobodily od všech pozemských, tělesných i národnostních svazků a umožnily mu vykonávat univerzální vládu nad člověkem. Slíbil, že když bude ukřížován, jako magnet přitáhne k sobě všechny země, národy a jazyky. Nikdy neřekl, že lidé přitáhnou jeho morální poučení. Přitáhne je spíše jeho násilné vyvýšení nad zem, jako by zem, již stvořil, a její obyvatelé nechtěli s ním mít nic společného.

Jelikož používá totéž slovo „vyvýšený“ i pro své nanebevstoupení, naznačil, že když bude vzat do nebe, nepřitáhne k sobě jen Žida, ale i pohana, tedy „všechny lidi“.

Přitažlivost kříže nebude jeho potupou, již je proniknut Velký pátek, ale láskou a vítězstvím, které vidíme o Velikonocích a při nanebevstoupení. Některá náboženství přitahují silou zbraní; on bude přitahovat silou lásky. Přitahovat nebudou jeho slova, ale on sám. Jeho učení se soustřeďuje na jeho osobu, ne na samotné učení, kvůli kterému si ho pamatovali. „Nikdo nemá

Apoštolská penitenciárie vydala dekret o udělování plnomocných odpustků v **Roce sv. Františka**, který papež Lev XIV. vyhlásil *od 10. ledna 2026 do 10. ledna 2027*. Rok sv. Františka připomíná 800. výročí smrti Prošťáčka z Assisi. Odpustky lze získat za splnění obvyklých podmínek (svátost smíření, Eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce). Odpustky lze také nabídnout za duše v očistci.

Záměrem Svatého otce je, aby každý věřící křesťan následoval příklad Prošťáčka z Assisi a stal se sám vzorem svatosti života a svědkem pokoje.

Podmínky pro členy františkánských rodin

Odpustky mohou získat členové františkánských rodin prvního, druhého a třetího řádu, řeholního i laického, členové institutů zasvěceného života, společenství apoštolského života a veřejných nebo soukromých společenství věřících, mužských i ženských, které se řídí řeholí sv. Františka nebo jsou inspirovány jeho spiritualitou nebo jakoukoli formou následují jeho charisma.

Podmínky pro ostatní věřící

Kromě toho, jak informuje Apoštolská penitenciárie, odpustky může získat každý věřící, který se – se srdcem osvobozeným od připoutanosti k hříchu – zúčastní Roku sv. Františka a navštíví jakýkoli františkánský klášterní kostel nebo místo zasvěcené sv. Františkovi či s ním jakýmkoli způsobem spojené, a tam se zbožně zúčastní jubilejních obřadů. Může to být také čas strávený rozjímáním a modlitbou k Bohu, „aby se v srdcích zrodila křesťanská láska k bližnímu a upřímná touha po svornosti a pokoji mezi národy, podle vzoru sv. Františka“. K této modlitbě se má připojit modlitba

Otče náš, vyznání víry a invokace k Paně Marii, ke sv. Františkovi, ke sv. Kláře a ke všem svatým františkánské rodiny.

Podmínky pro nemocné a staré lidi

Odpustky v Roce svatého Františka mohou získat také staří lidé, nemocní a ti, kteří se o ně starají, i všichni, kteří z vážných důvodů nemohou opustit svůj domov. Podmínkou je odmítnutí veškerého hříchu a rozhodnutí splnit, jakmile to bude možné, tři obvyklé podmínky pro odpustky. Tito lidé se mají duchovně připojit k oslavám jubilejního Roku svatého Františka a obětovat milosrdnému Bohu své modlitby, bolesti a utrpení života.

Výzva kněžím

Apoštolská penitenciárie vyzvala všechny kněze, řeholní i diecézní, kteří mají příslušná oprávnění, aby byli v duchu horlivosti, velkorysosti a milosrdenství připraveni udělovat svátost smíření.

Neztrácejme předsevzetí Svatého roku

Apoštolská penitenciárie poukazuje na to, že naše doba se příliš neliší od té, ve které žil František, a právě v tomto světle je jeho učení dnes možná ještě aktuálnější a srozumitelnější. „Ať nás tento Rok svatého Františka povzbudí k následování Prošťáčka z Assisi, abychom se nechali formovat po vzoru Krista a abychom neztratili předsevzetí právě skončeného Svatého roku: Ať se naděje, která z nás učinila poutníky, nyní promění v horlivost a vroucí, konkrétní lásku,“ čtete v dekretu.

-jb-

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

větší lásku“ – to bylo tajemství jeho magnetismu. Anglický básník a malíř William Blake to vyjádřil takto:

Milovali byste někoho, kdo za vás nezemřel? A zemřeli byste za někoho, kdo nezemřel za vás?

Kdyby důvodem jeho příchodu nebylo vykoupení z hříchu, neuctívali bychom kříž, ale obraz Krista učitele na hoře. Po-

kud by kříž neměl být jeho slávou a triumfem, lidé by byli závojem zahalili hodinu potupy, na niž poukazoval. Kdyby byl býval zemřel v posteli, mohli ho uctívat, ale nikdy ne jako Spasitele. Jedině kříž mohl ukázat, že Bůh je Nejsvětější, a proto nenávidí hřích. Kříž ukázal také to, že Bůh je nejvyšší láska a umírá za hříšníky, jako by sám byl vinen. ▶

A tu mu zástup položil divnou otázku: „*My jsme slyšeli ze Zákona, že Mesiáš má zůstat navěky; jak ty můžeš říkat, že Syn člověka musí být vyvýšen? Kdo je ten Syn člověka?*“ (Jan 12,34)

Bylo zvláštní, že znalci Starého zákona měli být pohoršeni tím, že Mesiáš musí zemřít, protože určitě o tom četli v Izaiášovi; rovněž četli v Danielovi, že Syn člověka má být násilně odstraněn. Namítali, že Kristus přetrvá věky; proč by měl tedy zemřít? Bylo jim jasné, že být vyvýšen znamená smrt na kříži; bylo jim jasné, že tvrdil, že je Kristus, tedy Mesiáš. Ale klopytli o jeho smrt. Nedokázali si dát do souladu slavného Mesiáše s Mesiášem trpícím, jako Petr nedokázal spojit božského Krista s Kristem ukřižovaným. Měli pravdu, že Mesiáš je věčný, protože Gabriel oznámil Panně Marii, že bude vládnout nad Jakubovým domem „navěky“. Ale celým Starým zákonem se vinula myšlenka, že Kristus má být obětí za hříchy a Beránkem vedeným na porážku.

Náš Pán se postavil k jejich výčitkám tak, že odhalil závoj svého božství a připomněl jim, že svoje výkupné platí také za ně. Někteří učitelé mohou rozžehnout světlo v duších; jiní mohou být oslnivými svícemi; ale každý zachytil jeho světlo, protože se nazval světlem světa. Světlo již nebude mezi nimi dlouho. Je pouze jedno slunce, které svítí světu; pokud však zhasnou jediné světlo světa, pak je přemůže tma. Duchovní slepota je horší než fyzická slepota. Jelikož světlo rozumu je dokonalostí světla smyslů, nazval se světlem, jež osvětluje a zdokonaluje rozum. Ty, kdo budou kráčet ve víře v něho, nazval syny světla.

„*Ještě jen na malou chvíli je světlo mezi vámi. Dokud máte světlo, neustávejte v cestě, aby vás nepřekvapila tma; kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste se stali syny světla.*“ (Jan 12,35–36)

Příčinou toho, že jim náš Pán nevěnoval více času a neopravoval jejich chyby

v chápání jeho oběti, bylo, že klopytli na prorocích Starého zákona, na jeho zázracích a poslušnosti jeho slovu. Pro tentokrát je vyzval, aby upřeli pohled na své vlastní svědomí. S litoostí a jemně je vyzval, aby využili světlo, dokud chodí mezi nimi. Toto bylo jeho poslední rozloučení s veřejností, kde je varoval, aby nekráčeli v temnotách, avšak přijali ne jakousi pravdu, ale Pravdu.

Tak promluvil Ježíš; potom odešel a skryl se před nimi. (Jan 12,36)

V to úterý večer o Svatém týdnu opustil chrám. Následující den:

A všechen lid k němu přicházel už časně zrána do chrámu, aby ho poslouchal. (Lk 21,38)

Ale on se neukázal. Slunce se zatmělo; bylo jako v noci. Blížila se jeho hodina.

Z knihy Fulton J. Sheen: Život Krista. Dobrá kniha, Trnava 2023, str. 340–348.

Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Modlitba k Pánu Ježíši, muži činu

Pane Ježíši,

Ty víš, jak velice jsem se vzdálil ode všeho, od svého vlastního života. Divám se na všechno dalekohledem, jako astronom, pozoruji události svého života ze své observatoře. Žiji, jako by mi bylo všechno jedno, jako mimo čas, uzavřen v zámku svých myšlenek, ztracen ve svých výpočtech...

Pane Ježíši,

chtěl bych žít zcela prostě, bez odstupu, zcela jednoduše vychutnávat chuť života, nemít strach obětovat se...

Pane Ježíši,

nauč mě angažovat se, sestoupit z vysoké věže svých myšlenek a přijmout nedokonalost všedního dne. Tvoje řeč byla pro všechny srozumitelná. Nechci se pokládat za vědce nebo mudrce. Dej mi pochopit pravou pravdu, pravdu srdce.

Pane Ježíši,

pro Tebe nebyly chvíle modlitby a chvíle samoty cílem samy o sobě, nýbrž prostředkem k cíli. Tvým cílem bylo vydat se lidem. Tvoje modlitba byla spojením s Pramenem, s původem Tvého poslání. Ukaž mi mé poslání v tomto světě, abych je mohl vrchovatě naplnit.

Pane Ježíši,

nauč mě budovat svůj vztah k lidem, ke svým bližním. Abych nežil jen pro sebe, ale pro druhé. Kéž není moje mod-

litba útekem před světem. Ať není poušť pro mě skrýš. Nauč mě dát se vyrušovat svým bližním, zcela se mu odevzdat.

Pane Ježíši,

když ses stáhl do Galileje nebo přišel tajně na slavnost do Jeruzaléma, nebyl to únik, ale vědomí, že ještě nepřišla Tvá hodina. Když pak přišel Tvůj čas, šel jsi odvážně vstříc svému dobrovolnému utrpení. Vezmi mě za ruku, abych přijal boj svého života, abych se plně obětoval, abych přijal své postavení a byl připraven na všechny důsledky. K účinné modlitbě patří angažované slovo.

Pane Ježíši,

Ty jako Bůh na zemi ses nesnažil žít nadpozemským životem. Pomáhej mi, abych v každodenním životě byl člověkem, abych se nestaral přespříliš o to, co mám říkat, co mám udělat, co mám cítit. Vstup do mého života, Ty, který nejsi čistý duch, ale i pravý živý člověk, vstup do mého života! Abych vzal svůj život do svých rukou.

Amen.

Podle Feuer und Licht 85/2002

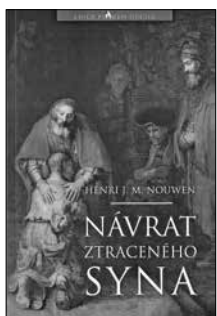
K ROZJÍMÁNÍ

BŮH A OTÁZKY
Timothy Radcliffe a Łukasz Popko
Z angličtiny přeložila Marcela Koupilová
Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Jak se naučit naslouchat Bohu, který k nám promlouvá ve starobyklých biblických textech? Jak dnes rozumět jeho slovům a nechat se jimi žít? Dva dominikáni, slavný autor a kazatel Timothy kardinál Radcliffe a polský biblista Łukasz Popko, předkládají v této knize interpretace některých klíčových biblických rozhovorů, od prvního rozhovoru, v němž se Bůh ptá Adama: „Kde jsi?“, přes Mojžíšovo dotazování „Jaké je tvé jméno?“ až po setkání, kde se vzkríšený Pán ptá Petra: „Miluješ mě?“ Bůh nás prostřednictvím těchto rozhovorů vtahuje do svého života, do věčného rozhovoru tří božských osob. Nejde o předávání informací ani o sdělování zákazů či příkazů, ale o pozvání k přátelství, k plnosti života, ke štěstí.

KRYSTAL OP, s. r. o. • Brož., 130x205 mm, 228 stran + 4 strany barevné obrazové přílohy, 325 Kč

NÁVRAT ZTRACENÉHO SYNA
Henri J. M. Nouwen • Z angličtiny přeložila Kateřina Lachmanová
Redakce Marie Konečná

Roku 1983 Nouwen poprvé zahlédl reprodukci slavného Rembrandtova obrazu, na němž otec objímá marnotratného syna. Výjev ho naprosto uchvátil... Záhy se mu naskytla příležitost odjet do Petrohradu a strávit pár dní v tichu před originálem. Jednotlivé postavy na obraze k němu promlouvaly tak mocně, že o nich musel rozjímat po mnoho dalších let. Postupně se našel

v obou synech, přičemž ale zjistil, že „ztracenější“ je ten starší, ačkoli se nikdy nevzdálil z otcova domu. A nakonec největší výzvou bylo pro autora povolání stát se milosrdným otcem, který už neřeší sebe, ale má otevřené srdce i náruč pro všechny „ztracené“.

*Paulínky • Třetí vydání
 Brož., 140x205 mm, 200 stran, 249 Kč*

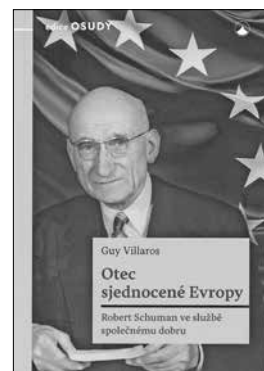
EVROPAN SCHUMAN

OTEC SJEDNOCENÉ EVROPY • ROBERT SCHUMAN VE SLUŽBĚ SPOLEČNÉMU DOBRU

Guy Villaros • Z francouzštiny přeložila Běla Sýkorová
Revize překladu, redakce a rejstřík Markéta Protivánková
Úvod Pavel Svoboda • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

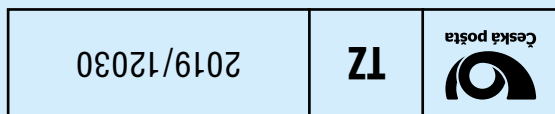
Setkáváte se s názorem, že „politika je svinstvo“ a „správný křesťan s ní nemá mít nic společného“? Myslíte si, že politik se nemůže stát svatým? Nebo je to všechno trochu jinak, ale moc jasno v tom nemáte? Pak tato knížka o ctihodném Robertu Schumanovi (1886–1963) bude pro vás velmi užitečná! Schuman totiž politiku považoval za dobrý nástroj ke zlepšování věcí kolem nás. Vystudoval právo, ekonomii, teologii a statistiku, byl advokátem a politikem. Podílel se na založení Evropského společenství uhlí a oceli, Rady Evropy a NATO. Schumanova deklarace z 9. května 1950 položila základy poválečné evropské integrace: na usmíření a důvěře mezi národy stojí i jejich spolupráce, sdílení společných zájmů a mírné omezení jejich suverenity. Je to naprostý protiklad ke komunistickému učení o třídním boji.

*Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.
 Brož., 130x190 mm, 136 stran + 12 stran obrazové přílohy, 299 Kč*

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce časopisu Světlo – tel./fax 585 222 803
 Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
 Dolní nám. 24
 Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – časopis pro duchovní život. Vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Štefáněk Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávkový časopis: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávkový knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.